

هیئت های عزاداری نمی‌توانند سکولار باشند/ درنوحه‌خوانی‌ها مضامین انقلابی و قرآنی گنجانده شود

حضرت آیت الله خامنه ای در جمع اعضای ستاد مرکزی هیئت رزمندگان اسلام فرمودند: هیئت‌ها نمی‌توانند سکولار باشند؛ هرکس علاقه‌مند به امام حسین(ع) است، یعنی علاقه‌مند به اسلام سیاسی است، اسلام مجاهد است، اسلام مقاتله است، اسلام خون دادن است، اسلام جان دادن است و معنای اعتقاد به امام حسین(ع) این است.

بیانات رهبر انقلاب در جمع اعضای هیئت رزمندگان اسلام؛

هیئت های عزاداری نمی‌توانند سکولار باشند/ درنوحه‌خوانی‌ها مضامین انقلابی و قرآنی گنجانده شود

حضرت آیت الله خامنه ای در جمع اعضای ستاد مرکزی هیئت رزمندگان اسلام فرمودند: هیئت‌ها نمی‌توانند سکولار باشند؛ هرکس علاقه‌مند به امام حسین(ع) است، یعنی علاقه‌مند به اسلام سیاسی است، اسلام مجاهد است، اسلام مقاتله است، اسلام خون دادن است، اسلام جان دادن است و معنای اعتقاد به امام حسین(ع) این است.

به گزارش خبرگزاری مهر، دفتر حفظ و نشر آثار آیت‌الله العظمی خامنه‌ای، متن کامل بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار اعضای ستاد مرکزی هیئت رزمندگان اسلام را منتشر کرد.

متن کامل این سخنرانی به شرح زیر است:

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

هیئت رزمندگان یک پدیده‌ی مبارکی است؛ نقس اینکه رزمندگان ما هیئت عزاداری تشکیل بدهند - محور و نقطه‌ی ثقل اصلی هم عزاداری عاشورا است؛ بقیه‌ای که فرمودید، اینها حواشی لازم و خوبی است، اما آن نقطه‌ی ثقل، احیای عاشورا، زنده نگه‌داشتن عاشورا و عمق‌یابی ژرفای حادثه‌ی عاشورا است - چیز بسیار مبارک و مهمی است.

یک نکته این است که اصل انتساب هیئت به رزمندگان، یک معنای مهمی دارد. رزمندگان یعنی کسانی که در مواجهه‌ی با دشمن مجاهدت کردند؛ مجاهدت هم اعم از مقاتله است؛ مقاتله یعنی جنگ نظامی، مجاهدت مجموعه‌ای از انواع مبارزه‌ها است؛ جنگ نظامی، جنگ فکری، جنگ روحی، جنگ اجتماعی، مجموع اینها اسمش مجاهدت است، مجاهدت شامل همه‌ی اینها هم هست. آن کسانی که اهل مجاهدت در راه خدایند - یکی از خصوصیات مجاهدت و معنای جهاد این است که دشمن در مقابل انسان باشد؛ هر تلاشی را جهاد نمی‌گویند؛ ممکن است کسی یک کار علمی‌ای هم بکند [اما] جهاد نباشد؛ جهاد، آن حرکتی است که در مواجهه‌ی با یک خصم، با یک دشمن، انجام میگیرد - و این خصوصیت را دارند، این روحیه را دارند، برای همه‌ی اجتماعات وجودشان مبارک است؛ چون اجتماعات بشری خالی از دشمن نیستند - حالا کم یا زیاد؛ یک وقت مثل ما دشمن زیاد دارند، یک وقت هم این قدر دشمن ندارند اما بالاخره دارند - و اگر چنانچه این جامعه در درون خود یک نیروی مواجه‌شونده و مقابله‌کننده‌ای داشته باشد که همان مبارزین و رزمندگان و مجاهدین هستند، میتواند احساس امنیت بکند؛ والا اگر این را نداشته باشد، مثل بدنی است که در درون خودش آن گلبول‌های سفید را که مثلاً مأمور به مواجهه هستند، نداشته باشد؛ انواع و اقسام بیماری‌ها بر این جامعه ممکن است عارض بشود. اینکه این مجموعه بیایند برای مسئله‌ی عاشورا و مسئله‌ی عزاداری حسین‌بن‌علی (علیهماالسلام) تلاش بکنند و کار کنند و آن را گرم و گرمی و زنده بدارند، این خیلی کار مناسب و لازمی است. بنابراین نقس این انتساب، یعنی انتساب هیئت عزاداری به رزمندگان، چیز مبارکی است، چیز خیلی خوبی است، این را رها نکنید و هر چه میتوانید حفظ کنید و نگه دارید.

نکته‌ی دیگر این است که اسم هیئت در آن تبادر عرفی، [به معنی] بی‌نظمی است؛ می‌گویند فلانی هیئتی عمل میکند، یعنی بی‌نظم عمل میکند. تقریباً میشود گفت شما اولین کسانی هستید که آمدید این مجموعه‌ای را که گویا طبیعتش طبیعت "بی‌نظمی" است، تحت نظم درآورید؛ این خیلی چیز خوبی است.

خب، هیئتی بودن - که به اصطلاح تعبیری از بی‌نظم بودن است - به‌خاطر چیست؟ به‌خاطر این است که وقتی کسی وارد هیئت امام حسین میشود هیچ‌کس به او نمی‌گوید فلان جا بنشین، فلان جا ننشین؛ فلان جور بنشین، فلان جور ننشین؛ کی بیا، کی برو؛ کاملاً همه‌ی تحرکات، برخاسته‌ی از اراده‌ی مردم و خواست خود مردم است که آن هم ناشی از ایمان آنها است؛ این چیز خیلی خوبی است، این را باید نگه دارید؛ یعنی ارتباط هیئت را به ایمان مردم و عشق مردم، و جاذبه و گیرایی خود هیئت و خود این کانون را برای دلهای مردم باید نگه دارید، این را باید حفظ کنید، یعنی جوری نشود که حالت اداری و مانند اینها پیدا بکند.

به نظر من مراکز شماها حسینیته‌ها است. شما مرکز اداری نمی‌خواهید؛ حسینیته، هیئت، مسجد، مراکز شما اینها است. یعنی اگر آمدید ما اینجا را وابسته کردیم به یک اداره‌ای و یک ساختمانی اول و طبقه‌ی دوم و صندلی گردان و مانند اینها، این دیگر هیئت نمیشود؛ می‌ترسم اشکال پیدا بکند، نمی‌گویم قطعاً هیئت نمیشود، اما به نظرم میرسد که طبیعت کار هیئت این است که مردم با عشق و شور و اشک بیایند طرف مجلس امام حسین؛ این است که اثر میکند؛ این است که از دلش این انقلاب می‌جوشد، یا لاقلاً مرزغ خوبی برای رشد فضائل انقلابی و معارف انقلابی میشود.

نکته‌ی بعد که خیلی مهم است، همین مسئله‌ی تربیت نیروها یا حراست از نیروهای گوینده و خواننده از خطاها و اشتباهات است؛ این خیلی مهم است. واقعاً یکی از گرفتاری‌های ما این است؛ حالا اسم مذاحها بد در رفته، مخصوص مذاحها نیست، مذاح و غیر مذاح ندارد. از کسانی که در این ماجرای منبر رفتن و از عاشورا خواندن وارد بوده‌اند - اعم از مذاح و منبری و مانند اینها - مواردی دیده شده که حرفهای نامناسبی از اینها صادر شده. یک وقت حالا من و شما نشسته‌ایم، یک حرف غلطی هم از دهان بنده می‌آید بیرون، چیزی نیست، [چون] دو نفر پهلو هم نشسته‌اند، مهم نیست؛ یک وقت نه، ما هزار نفر، ده هزار نفر، گاهی پنجاه هزار نفر مستمع داریم، گاهی این جمعیت تبدیل میشود به جمعیت‌های میلیونی به‌خاطر انتشار؛ اینجا باید محاسبه بشود که تأثیر یک حرف غلط و نامناسب بر روی ذهن مخاطب چیست. یک عده‌ای همان حرف غلط را قبول میکنند، و یک معرفت غلطی پیدا میکنند؛ یک عده‌ای آن را استنکار میکنند و این استنکار موجب میشود که از اصل دین زده بشوند؛ بین کسانی و کسانی سر این حرف اختلاف می‌افتد؛ ببینید، از چند جهت مجاری فساد به‌وجود می‌آید برای یک حرف غلطی که یک نفر می‌زند. از قدیم دیده بودیم ما - مخصوص حالا نیست؛ از بچگی میرفتیم روضه و پای منبر - گاهی روضه‌خوان‌ها روضه‌هایی می‌خواندند که معلوم بود غلط است، معلوم بود خلاف است، اما می‌خواندند؛ برای اینکه حالا چهارنفر مستمع دلشان بسوزد و گریه کنند. مگر به هر قیمتی باید این کار را کرد؟ حادثه را بیان کنید؛ با هنرمندی بیان کنند تا مردم دلشان شیفته بشود و منقلب بشود، نه اینکه خلاف بگویند. حالاها هم می‌شنوم، منبری یا مذاح سر منبر خطاب به امیرالمؤمنین میکند و میگوید آقا هرچه داری از امام حسین داری! شما فکرتش را بکنید! این چه حرفی است و این چه مَهم‌گویی‌ای است که کسی این‌جور درباره‌ی امیرالمؤمنین حرف بزند؟ امام حسین هرچه دارد از امیرالمؤمنین دارد، امام حسین هرچه دارد از پیغمبر دارد؛ چرا نمی‌فهمند این معانی و این مسائل را؟ آن وقت ادعا هم دارند، هرچه هم به دهنشان بیاید می‌گویند؛ یعنی اینها را خیلی باید به‌نظر من بزرگ بشمریم.

یک نکته هم همین مطلبی است که آقای نجات اشاره کردند که درست هم هست. هیئت‌ها نمیتوانند سکولار باشند؛ هیئت امام حسین سکولار ما نداریم! هرکس علاقه‌مند به امام حسین است، یعنی علاقه‌مند به اسلام سیاسی است، اسلام مجاهد است، اسلام مقاتله است، اسلام خون دادن است، اسلام جان دادن است؛ معنای اعتقاد به امام حسین این است. اینکه آدم در یک مجلس روضه یا هیئت عزاداری مراقب باشد که نیادا وارد مباحث اسلام سیاسی بشود، این غلط است. البته معنای این حرف این نیست که هر حادثه‌ی سیاسی در کشور اتفاق می‌افتد، ما باید حتماً در مجلس روضه آن را با یک گرایش خاصی - حالا یا این طرف، یا آن طرف - بیان کنیم و احیاناً با یک چیزهایی هم همراه باشد؛ نه، اما فکر انقلاب، فکر اسلام، خط مبارکی که امام (رضوان الله علیه) در این مملکت ترسیم کردند و باقی گذاشتند، اینها بایستی در مجموعه‌ها و مانند اینها حضور داشته باشد.

به هر حال کار کار بزرگی است، کار مهمی است؛ و شایسته‌ترین مجموعه‌هایی که میتوانند برای امام حسین عزاداری کنند، واقعاً همین مجاهدین فی‌سبیل‌الله‌اند، همین رزمندگانند، همین جوانها هستند؛ و شما این را قدر بدانید و این را هدایت کنید؛ هدایت کنید. این میتواند یک چشمه‌ی خورشید و چشمه‌ی نوری باشد برای إشعاع در مغزها و در فکرها و در دل‌های مخاطبین که بتواند اینها را از لحاظ معارف اسلامی و معارف دینی بالا ببرد.

چقدر خوب است که در محافل هیئت‌ها، به مسئله‌ی قرآن - قرآن‌خوانی و معارف قرآنی - اهتمام ورزیده بشود؛ چقدر خوب است که در این نوحه‌خوانی‌ها مضامین اسلامی، مضامین انقلابی، مضامین قرآنی گنجانده بشود؛ یک وقت هست که سینه می‌زنند و صد بار با تعبیرات مختلف مثلاً می‌گویند «حسین وای»، خب این یک کاری است اما هیچ فایده‌ای ندارد و هیچ چیزی از «حسین وای» انسان نمی‌فهمد و یاد نمی‌گیرد. یک وقت هست که شما در همین مطلبی که [عزادار] تکرار میکند و حرفی که [با آن] سینه می‌زند، با زبان نوحه و با زبان شعر، یک مسئله‌ی روز، یک مسئله‌ی انقلابی، یک مسئله‌ی اسلامی، یک معرفت قرآنی را می‌گنجانید؛ او وقتی تکرار میکند، در ذهن او ملکه میشود؛ این خیلی باارزش است، کاری است که هیچ‌کس دیگر غیر از شما نمیتواند این کار را بکند؛ یعنی هیچ رسانه‌ای واقعاً قادر نیست که این‌جور معارف الهی را با جسم و جان و فکر و روح و احساس و عقل و مانند اینها آمیخته کند. لذا کار کار مهمی است، کار بزرگی است و امیدواریم که ان‌شاءالله خدای متعال بهتان توفیق بدهد و شما را مأجور بدارد که بتوانید به بهترین وجهی ان‌شاءالله این کار را پیش ببرید.

والسلام علیکم و رحمة‌الله و برکاته